

[Ninn Hansen.]

over for, kunne jeg da kun få den opfattelse — og jeg tror, at udvalgets daværende formand, den nuværende handelsminister, måtte få den samme — at man var indstillet på at samarbejde hele vejen igennem. Derfor kan det ikke være nødvendigt med eneretsbevillinger og andre ting for at gennemføre det samarbejde, som er nødvendigt i forbindelse med energiforsyningen igennem atomkraftværker.

Det er muligt, at man igennem de udtalelser, jeg her har fremsat, kan genkende protesterne og argumentationen fra elektricitetsselskaberne. Det står jeg gerne ved. Elektricitetsselskaberne består i meget væsentlig grad af forbrugerne, og landets kommuner har deltaget stærkt i opbygningen og er placeret på god måde i ledelserne. Der var en ordfører før, der sagde, at selskaberne ikke kunne tage forsyningsmæssige hensyn. Det mener jeg de har gjort hele tiden, og jeg mener ikke, man finder noget sted, hvor forbrugerne er så stærkt repræsenteret i ledelsen som her. Jeg ved godt, at det er kommet på mode i visse kredse at skælde ud på elværkerne, fordi disse har gjort en indsats for en fornyelse og en forbedring af elforsyningen. Men denne hetz forekommer både urimelig og uværdig. Også af denne grund mener jeg, at folketinget bør tage hensyn til elværkernes egne ønsker om at forblive i fred for denne påtvungne ændring af deres forhold.

Handelsministeren har i fremsættelsestalen henvist til og vil formentlig på ny henvise til, at et lignende forslag var fremsat af den tidligere regering. Måske har jeg lagt mere mærke til, hvad hr. Karlskov Jensen sagde i sin ordførertale. Der var jo ønske om meget væsentlige ændringer i lovforslaget. Det vil vi følge op under udvalgsarbejdet, og jeg må sige, at det konservative folkeparti kan ikke medvirke til lovforslaget, således som det nu er udformet.

Om stærkstrømslovforslaget blot dette: vi betragter i væsentlig grad de ændringer, der er foreslået, som en konsekvens af elforsyningsforslaget. De rent tekniske spørgsmål vil vi gerne se på i udvalget.

Morten Lange (SF):

Jeg skal lade lovforslag om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg hvile.

Jeg anser det for at være en følgelov og teknikaliteter i sin hovedsag. Men til gengæld vil jeg gerne sige nogle ord om lovforslaget om elforsyning, som måske i virkeligheden er det centrale forslag i hele den energidebat, som er under udvikling.

Jeg anser dette forslag for så langt det vigtigste af dem, vi har til behandling, og det grundlæggende for, hvorledes forhandlingerne videre må komme frem. Jeg skal med det samme vedstå, at jeg blev da helt rørt, da jeg hørte fremskridtspartiet forklare om dette liberalistiske system ved elektricitetsværker, vi har. De er såmænd lige så halvsocialistiske som så meget andet i denne verden, og man får vel ikke andet end rimelige resultater ud af at sætte skik på den slags ting. Det er i virkeligheden helt på linje med disse institutioners struktur, at man sikrer dem den bedre overordnede styringsmulighed, som dette lovforslag stiler imod.

Jeg har heller ikke hørt nogen særlig kraftige protester fra elektricitetsværkernes side, og jeg synes, at lovforslaget har et korrekt sigte i retning af at sikre en overordnet styring. Men her kommer vi så til det problem, som vi kommer til at arbejde med i den kommende tid. Hvad skal denne styring bruges til? Og den kerneparagraf, der er, og som angiver, hvad handelsministeren kan anvende af styringsmetodik i retning af at lægge vægt på, at han under forsyningsmæssige og andre årsager kan foreskrive anvendelse af forskellige typer af brændsel, er nok for svag en paragraf til at bygge en egentlig energipolitik på. Jeg indrømmer, at der er også andre af lovens paragraffer, der kan bruges styringsmæssigt, men klarheden, den styringsmæssige klarhed, forekommer mig ikke at være sikker nok. Jeg tror, hvis jeg skal sige det ganske kortfattet, og mere er der vel ikke grund til ved denne lejlighed, at det vil være vejledende for vore forhandlinger fremover og et almindeligt indtryk, at vi skal både økonomisere med energiforbruget og formodentlig også bringe dette lands samlede energiforbrug under kontrol, standse dets vækst, så godt som vi nu kan komme af sted med det.

Dette er formodentlig ikke nogen særlig uoverkommelig opgave. Der er så store spildfaktorer i vort nuværende system, at vi